

5. En retlig fejl bestående i, at selv om det i den appellerede dom med rette fastslås, at Kommissionen havde overskredet den frist på to måneder, som er fastsat i punkt II.22, stk. 5, i de generelle betingelser i Syvende rammeprogram (den appellerede doms præmis 99), at Kommissionen »i høj grad overskred fristen på to måneder«, og at overskridelsen af fristen er »beklagelig« (den appellerede doms præmis 116), tages påstanden om, at det fastslås, at den endelige rapport fra revision 11-INFS-025 og fra revision 11-BA119-016 er kontraktmæssigt ugyldige og savner retsvirkning, ikke til følge i den appellerede dom.
6. En retlig fejl bestående i, at vurderingen af beviserne er blevet fordrejet i den appellerede dom, idet det fastslås, at Kommissionen har godtgjort indbetalingerne i Rose Vision i projekterne sISI, 4NEM og SFERA.
7. En retlig fejl bestående i, at den appellerede dom, efter at det blev fastslået, at Kommissionen havde tilsidesat den tavshedspligt, som er fastsat i punkt II.22, stk. 1, i de generelle betingelser i Syvende rammeprogram ved at videregive oplysninger om revision 11-INFS-025 (den appellerede doms præmis 158) til tredjemand, i præmis 159 og 160 indeholder en afvisning uden begrundelse af sagsøgerens påstand om, at det blev fastslået, at Kommissionen havde tilsidesat tavshedspligten i forbindelse med revision 11-INFS-025 og 11-BA119-016 (punkt 215 i Rose Visions skriftlige bemærkninger i sag T-45/13 RENV af 12. september 2016).
8. En retlig fejl bestående i en tilsidesættelse af den aftalemæssige forudseenhed af de generelle betingelser i Syvende rammeprogram og af princippet om aftalemæssig retssikkerhed, idet det blev accepteret, at Rose Vision ved revisionerne 11-INFS-025 og 11-BA119-016 blev underlagt nye krav, som var indeholdt i finansieringsvejledningen af 2011, mens de perioder, der var genstand for revision 11-INFS-025, var perioderne mellem den 1. november 2009 og den 31. oktober 2010 (vedrørende FutureNEM-projektet) og mellem den 1. januar 2010 og den 31. december 2010 (vedrørende FIRST-projektet og sISI-projektet).
9. En retlig fejl bestående i en fordrejning af vurderingen af beviserne, nærmere bestemt Rose Visions dokument af 30. august 2012, hvilket der på ingen måde er blevet taget stilling til i den appellerede dom.
10. En retlig fejl bestående i, at det i den appellerede dom fejlagtigt afvises at tilkende erstatning på grundlag et ansvar uden for kontraktforhold.
11. En retlig fejlbestående i en manglende begrundelse med hensyn til argumenterne i afsnit XII i stævningen i sag T-587/15, hvor der i afsnit 112-117 blev krævet erstatning på grundlag af et ansvar i kontraktforhold, som på ingen måde er blevet undersøgt i den appellerede dom.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Irland) den 7. juni 2018 —
Hampshire County Council mod C.E. og N.E.**

(Sag C-375/18)

(2018/C 268/36)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hampshire County Council

Sagsøgt: C.E. og N.E.

Præjudicielt spørgsmål

Er det foreneligt med EU-retten og i særdeleshed med bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003⁽¹⁾, at retterne i en medlemsstat iværksætter foreløbige retsmidler (beskyttelsesforanstaltninger) in personam mod en offentlig instans i en anden medlemsstat, hvorved denne instans afskæres fra at træffe foranstaltninger til bortadoption af børn ved retterne i den anden medlemsstat, hvor in personam-forbuddet er nedlagt på grundlag af nødvendigheden af at beskytte parternes rettigheder i en sag om fuldbyrdelse i henhold til kapitel III i 2003-forordningen?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.11.2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338, s. 1).

Sag anlagt den 13. juni 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Kroatien

(Sag C-391/18)

(2018/C 268/37)

Processprog: kroatisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Mataija og M. Patakia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Kroatien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 4, i Rådets direktiv 2011/70/Euratom af 19. juli 2011 om fastsættelse af en fællesskabsramme for ansvarlig og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald (EUT 2011, L 199, s. 48), sammenholdt med dette direktivs artikel 13, stk. 1, idet den ikke har meddelt Kommissionen sit nationale program for håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.
- Republikken Kroatien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 13, stk. 1, i direktiv 2011/70/Euratom fastsætter, at medlemsstaterne skal meddele Kommissionen deres nationale programmer for håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald samt senere væsentlige ændringer, mens det nævnte direktivs artikel 15, stk. 4, bestemmer, at medlemsstaterne første gang meddeler Kommissionen indholdet af deres nationale program snarest muligt, dog senest den 23. august 2015.

Republikken Kroatien har endnu ikke vedtaget det nationale program, der henvises til i de nævnte bestemmelser og har under alle omstændigheder ikke meddelt Kommissionen det. Republikken Kroatien har derfor tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 4, i direktiv 2011/70, sammenholdt med dette direktivs artikel 13, stk. 1.
